

Les desconegudes fotos sud-africanes de Tom Sharpe s'exhibiran a Palafrugell

► El guixolenc Gerard Mas protagonitza l'exposició d'escultura de Can Framis, seu barcelonina de la Fundació Vila Casas

GIRONA | DdG

■ El novel·lista Tom Sharpe (Londres, 1928 - Llafranc, 2013) va desenvolupar una important i gairebé desconeguda activitat fotogràfica a Sud-àfrica entre els anys 50 i 60.

A més de dedicar-se a la fotografia per encàrrec, Tom Sharpe va capturar les dures condicions de vida de la població negra sota el règim de l'apartheid, un fet que, junt amb la seva militància política, el va conduir a ser deportat al seu país d'origen el 1961.

Gran part de la seva producció fotogràfica es va perdre, excepte un conjunt de còpies originals en blanc i negre que van ser enviades a Anglaterra per l'assistenta de Sharpe, i que a partir del 10 de setembre i fins al 27 de novembre es podran veure a l'exposició que organitza la Fundació Vila Casas al Museu Can Mario de Palafrugell, una de les seues empordaneses de la institució, en el marc de la Biennal Xavier Miserachs.

L'escriptor britànic, un dels grans mestres de la narrativa humorística, es va dedicar a la fotografia abans d'entregar-se a la literatura. Les seves instantànies constitueixen també un retrat de la societat britànica dels anys 60 i el seu pal de paller, el *gentleman* anglès.

Com el propi Sharpe va confessar en més d'una ocasió, es va ini-

La vida de la població negra durant l'apartheid sud-africà, vista amb la càmera de l'escriptor Sharpe.

ciar en la fotografia «de manera accidental, quan feia classes en un internat a Sud-àfrica i un professor que estava a punt de deixar l'escola i que acabava de comprar-se una màquina molt millor em va regalar una càmera de plàstic barata».

Aquella limitada càmera va ser després canviada per una Leica de segona mà que va comprar pel módic preu de 20 lliures. Poc temps va passar abans d'incorporar

recipients de revelat, productes químics i l'amplificadora per començar a fer còpies.

D'altra banda, a Barcelona, concretament al Museu Can Framis, la Fundació dedicarà enguany una exposició individual a l'artista que l'any passat va guardonar amb el Premi Fundació Vila Casas d'Escultura, Gerard Mas (Sant Feliu de Guíxols, 1976).

Especialitzat per formació en es-

cultura i talla de pedra, treballa la paradoxa, la contradicció, la descontextualització i la ironia per fer dialogar la voluntat clàssica amb l'impuls contemporani. Serà del 19 de setembre al 18 de novembre amb el títol *Gerard Mas. Brut Nature*.

Al l'Espai Volart, entre setembre i desembre, s'hi exhibiran les pintures, dibuixos i gravats que formen l'exposició *Jo Milne. No faig pre-*

diccions, sinó excuses.

Jo Milne (Edimburg, 1966) és un artista que explora les maneres de representació icònica i d'indexació responnent de forma visual a les proposicions cosmològiques formulades des de la teoria de les cordes, emmarcada en la física teòrica contemporània.

També durant aquest període, en una altra de les sales de l'Espai Volart, s'hi podrà veure *Obre les portes. De Rogent a Roca-Sastre*, una mostra que fa confluïr aquests dos artistes plàstics que van compartir lloc de treball (al taller de Rogent) i afinitats geomètriques, rítmiques i compositives, a més d'una visió renovadora i integradora de les arts.

Fons permanent

D'altra banda, Can Framis obrirà novament aquest setembre l'exposició del seu fons permanent de pintura, un itinerari que aplega una extensa representació de l'art contemporani català, amb Plensa, Guinovart i Hernández Pijuan com a noms destacats.

En la nova temporada, la Fundació incorpora a més el treball *Metafísica geomètrica* (1969) de Joan Ponç, *Sang* (1998) d'Ignasi Aballí, *So blau* (1975) i *Poema d'octubre* (1975) de Frederic Amat, i obres de Serra Rivera, Narcís Comadira, Manolo Ballesteros, Gerard Fernández Rico o Bruno Ollé.